

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.2.12.
COM(2021) 54 final

ANNEXES 1 to 2

MELLÉKLETEK

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a 138/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a regionális mezőgazdasági
számlarendszer tekintetében történő módosításáról**

I. MELLÉKLET

Az I. melléklet a következőképpen módosul:

1. a „Tartalomjegyzék” szakasz az alábbi ponttal (VII. Regionális mezőgazdasági számlarendszer) egészül ki:

„VII. Regionális mezőgazdasági számlarendszer

A. Általános elvek

1. Bevezetés
2. Regionális gazdaság, regionális terület
3. Alapegység a regionális mezőgazdasági számlarendszer összeállításában
4. A regionális mezőgazdasági számlarendszer összeállításának módszerei
5. A rezidensi státusz és a terület fogalma
6. Mezőgazdasági ágazat és jellemző egységek

B. Termékekhez kapcsolódó gazdasági műveletek

1. Kibocsátás
2. Folyó termelőfelhasználás
3. Bruttó felhalmozás

C. Jövedelemelosztással kapcsolatos gazdasági műveletek és egyéb folyamatok

1. Általános szabályok
2. Hozzáadott érték
3. Állóeszközök értékcsökkenése
4. Támogatások
5. Adók
6. Munkavállalói jövedelem
7. Nettó működési eredmény
8. Kamatok, bérleti díjak

9. Mezőgazdasági vállalkozói jövedelem: általános számítási szabályok

D. A végrehajtás rövid áttekintése

1. Bevezetés
2. A regionális mezőgazdaság meghatározása
3. A mezőgazdasági kibocsátás mérése
4. El nem különíthető, nem mezőgazdasági másodlagos tevékenységek
5. Folyó termelőfelhasználás”;

2. Az 1.27. pontban a harmadik francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– megegyezés alapján ezek a tevékenységek nem foglalják magukban a nem mezőgazdasági termékek (mint például épületek vagy gépek) saját számlára történő bruttó állóeszköz-felhalmozását. Ez a saját végső felhasználásra történő termelés elkülöníthető tevékenységnek tekintendő, és az azonosítható szakosodott telephely termeléseként kell elszámolni. Az alkalmazottak részére természetbeni díjazásként nyújtott elszállásolási szolgáltatásokat hasonlóképpen kell kezelni (a „jövedelmek keletkezése” számlán természetbeni díjazásként kell elszámolni),”;

3. A 2.006. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2.006. Az EAA rendszerében az árakat vagy a legközelebbi egész számra, vagy egy, illetve két tizedesjegyre kerekítve kell elszámolni, a rendelkezésre álló áradat statisztikai megbízhatóságától függően. Az EAA összeállításához felhasználásra és kibocsátásra vonatkozó árinformációk szükségesek.”;

4. A 2.108. pont g) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„g) a vállalkozás olyan kockázatok, mint például az állatállományt ért veszteség, jégkár, fagykár, tűzkár, szélviharok okozta kár stb. elleni biztosítása érdekében kötött biztosítás bruttó díjába beletartozó szolgáltatások díjazása. A fennmaradó, azaz a nettó díj a fizetett bruttó díj azon összetevője, amely a biztosítótársaságok rendelkezésére áll a kártérítési igények rendezéséhez.

A bruttó díj lebontása a két összetevőre csak annyiban valósítható meg a nemzetgazdaság egészére, amennyiben azt a nemzeti számlákban megtették. A szolgáltatási összetevő felosztása a termelési ágazatok között általában megfelelő bontási kulcsok használatával történik, az input-output táblázatok összeállításával kapcsolatban. Ennélfogva e tétel EAA-ban történő kitöltésekor hivatkozni kell a nemzeti számlákra (a biztosítási szolgáltatásokkal kapcsolatos támogatások elszámolása tekintetében lásd 3.063. pont, 1. lábjegyzet);”

5. A 2.136. pontban a harmadik francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– az állóeszközök osztályozásában vagy szerkezetében fellépő változások: pl. a mezőgazdasági földterület gazdasági céljának megváltozása, tejelő állomány átállítása hústermelésre (vö. 2.149. pont, 1. lábjegyzet) vagy magáncélú vagy egyéb gazdasági használatra átalakított mezőgazdasági épületek.”;

6. Az I. melléklet az alábbi fejezettel (VII. Regionális mezőgazdasági számlarendszer) egészül ki:

„VII. REGIONÁLIS MEZŐGAZDASÁGI SZÁMLARENDSZER

A. ÁLTALÁNOS ELVEK

1. Bevezetés

- 7.01. A regionális számláknak fontos szerepük van a regionális politikák kidolgozásában, végrehajtásában és értékelésében. A tárgyilagos, megbízható, következetes, lényeges és harmonizált regionális statisztikai mutatók szilárd alapot biztosítanak az európai régiók közötti gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló szakpolitikákhoz.
- 7.02. A regionális mezőgazdasági számlarendszer a mezőgazdasági számlarendszer regionális szinten alkalmazott változata.
- 7.03. A regionális mezőgazdasági számlarendszer ugyanazokból a számlákból áll, mint a mezőgazdasági számlarendszer, azonban fogalmi és mérési problémák miatt a régiókra vonatkozó számlarendszer terjedelem és részletesség tekintetében korlátozottabb a nemzeti szintű mezőgazdasági számlarendszernél.
- 7.04. Regionális számlaként a regionális mezőgazdasági számlarendszert a közvetlenül összegyűjtött regionális adatok és a feltételezések alapján regionálisan felosztott nemzeti adatok alapján kell összeállítani. A kellően teljes körű, időszerű és megbízható információk hiánya miatt a regionális számlák összeállításához feltételezésekre van szükség. Ez azt jelenti, hogy a régiók közötti egyes különbségek nem feltétlenül tükröződnek a regionális számlákban (ESA 2010, 13.08. pont).

2. Regionális gazdaság, regionális terület

- 7.05. A regionális gazdaság és a regionális terület fogalmának szűk meghatározására van szükség a regionális számlák összeállításához, függetlenül attól, hogy ágazatokra vagy gazdasági szektorokra vonatkoznak. Egy adott régió mezőgazdasági ágazata elméletileg a regionális területen mezőgazdasági tevékenységeket (vö. 1.60–1.66. pont) végző egységeket (mezőgazdasági üzemek) foglalja magában.
- 7.06. Egy ország valamely régiójának gazdasága az ország teljes gazdaságának része. A teljes gazdaságot a gazdasági egységek és a szektorok határozzák meg. A teljes gazdaságot azon gazdasági egységek alkotják, amelyek legfőbb gazdasági érdekeltiségének központja az ország gazdasági területén található. A gazdasági terület és a földrajzi terület nem teljesen azonos (vö. 7.08. pont). Egy ország gazdasági területe regionális területekre és régiókon kívüli területre osztható (ESA 2010, 13.09. pont).
- 7.07. A regionális terület az ország gazdasági területének azon részeiből áll, amelyek az ESA 2010-ben meghatározott módon valamely régióhoz tartoznak. A vámszabad területek, köztük a vámraktárak és a vámellenőrzés alatt álló termelő üzemek nem a földrajzi elhelyezkedésük szerinti régióhoz tartoznak.
- 7.08. Ez a területi felosztás azonban nincs teljesen összhangban a nemzeti gazdasági terület nemzeti számlákban használt fogalmával. A régiókon kívüli terület az ország gazdasági területének azon részeiből áll, amelyek egyetlen régióhoz sem köthetők, és nem tartoznak a regionális mezőgazdasági számlarendszerbe, vagyis az alábbiakból:

- a) a nemzeti légtér, a parti tenger, valamint a nemzetközi vizek alatt fekvő kontinentális talapzat azon része, amely fölött az ország kizárólagos jogokat élvez;
- b) a területi enklávék (azaz a külföldön elhelyezkedő és nemzetközi szerződések vagy államközi megállapodások alapján az ország kormányzati szervei (követségek, konzulátusok, katonai bázisok, tudományos bázisok stb.) által használt földrajzi területek);
- c) a rezidens egységek által kitermelt, nemzetközi vizeken az ország kontinentális talapzatán kívüli kőolaj-, földgáz- stb. lelőhelyek.

7.09. A statisztikai célú területi egységek nómenklatúrája (NUTS¹) egyetlen egységes rendszerbe foglalja az Európai Unió gazdasági területét. Nemzeti célokra a regionális számlákat regionális szinten még részletesebben lebontva is össze lehet állítani (ESA 2010, 13.12. pont).

3. Alapegység a regionális mezőgazdasági számlarendszer összeállításában

- 7.10. Az ágazati regionális számlákhoz használt egységek szakosodott telephelyek. A szakosodott telephely a termelési egység megfigyelhető formája.
- 7.11. A statisztikai megközelítés (ágazat) „megelégszik” a megfigyelhető egységgel, még ha ehhez el is kell térni az egyetlen tevékenységtől. Az SNA 2008-hoz hasonlóan az ESA 2010 előnyben részesíti a statisztikai megközelítést, és a szakosodott telephely használatát támogatja az ágazati nemzeti számlák összeállításához. Így ugyanazt az egységet határozzák meg az ágazatokhoz regionális és nemzeti szinten egyaránt.
- 7.12. A mezőgazdasági számlarendszerhez hasonlóan a regionális mezőgazdasági számlarendszer is a mezőgazdasági üzemet használja – az adott célok teljesítése érdekében bizonyos konvenciók szerint „kiigazítva” – a mezőgazdasági ágazat alapegységeként. E döntésnek két meghatározó oka van. Egyrészt a „mezőgazdasági üzem” mint egység a mezőgazdaságra szakosodott telephely (vö. 1.09–1.17. pont), amely a fogalom meghatározás szerint a szakosodott egység helyi szintű részének felel meg. A szakosodott telephely a mezőgazdasági ágazat szempontjából is a legmegfelelőbb egység. még ha olyan nem mezőgazdasági másodlagos tevékenységeket is magában foglal, amelyeket nem különíthetők el a mezőgazdasági tevékenységektől (vö. 1.15., 1.16. és 1.25–1.32. pont).
- 7.13. A mezőgazdasági üzem alapegységként való használatából az következik, hogy a regionális mezőgazdasági számlarendszer tartalmazza ezeknek az üzemeknek a nem mezőgazdasági másodlagos tevékenységeit (vö. 7.12. pont). Mivel az EAA célja a mezőgazdasági tevékenységből származó bevétel felhalmozásának mérése, leírása és elemzése, ezért nem terjed ki olyan egységekre, amelyek csupán szabadidős tevékenységet folytatnak (például konyhakertek és magáncélú állattartás). Ezzel szemben az önellátást szolgáló gazdálkodást folytató egységek szerepelnek az EAA-ban (vö. 1.24.).
- 7.14. A mezőgazdasági üzem a mezőgazdasággal kapcsolatos – akár nemzeti, akár regionális szintű – statisztikai felmérések

¹

Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete (2003. május 26.) a statisztikai célú területi egységek nómenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:02003R1059-20191113>

referenciaegysége. Ennek az előnye, hogy a mennyiségben kifejezett kibocsátás értékelése közvetlenül a területek, terméshozamok, állományméretek stb. mérésére szolgáló statisztikai rendszereken alapul. A mezőgazdasági üzem választása esetén az elszámolás is következetesebb lesz.

4. *A regionális mezőgazdasági számlarendszer összeállításának módszerei*

- 7.15. A számlák európai rendszere (ESA 2010, 13.24–13.32. pont) két, ágazatokra vagy gazdasági szektorokra alkalmazható módszert javasol: az egyik az alulról felfelé haladó, a másik a felülről lefelé haladó módszer. Az előbbi módszer lényege, hogy az adatokat az egységek (szakosodott telephelyek, gazdasági egységek) szintjén kell gyűjteni, majd összesítésükkel kapható meg a különböző aggregátumok regionális értéke. A felülről lefelé haladó módszer a nemzeti számadat bontásával, az adott változó regionális eloszlását lehető legpontosabban tükröző mutatót használva rekonstruálja a regionális értékeket. Ez a két módszer emellett különféleképpen kombinálható, az így kapott kombinációkat az ESA vegyes módszereknek nevezi. Előnyben részesítendő az alulról felfelé haladó módszerek, noha belátható, hogy sok esetben valójában vegyes módszereket alkalmaznak.

5. *A rezidensi státusz és a terület fogalma*

- 7.16. A vállalkozások és a háztartások gazdasági műveletei is átnyúlhatnak a régióhatárokon. A vállalkozások több régióban is tevékenykedhetnek állandó telephelyeken vagy ideiglenes jelleggel: például a nagygazdaságok különböző régiókban végezhetnek munkát. Ezért egyértelmű alapelve van szükség, amelynek segítségével a tagállamok következetesen hozzárendelhetik az ilyen régióközi tevékenységet valamely régióhoz.
- 7.17. Az ágazatok regionális számlái a termelési egységek rezidensi státuszának kritériumán alapulnak. Regionális szinten mindegyik ágazat azokat az azonos vagy hasonló fő gazdasági tevékenységet folytató, szakosodott telephelyeket foglalja magában, amelyek gazdasági érdekeltiségének központja az adott regionális területen található. Ez az érdekeltiségi központ többnyire a régióban található konkrét, állandó helyszínhez kötődik, például a gazdasági egységekhez, amelyekhez a szakosodott telephelyek tartoznak.
- 7.18. A regionális számláknak azonban több egyedi jellemzőjük van. Bizonyos tevékenységeknél nem mindig egyszerű konkrét területként behatárolni a régiót. A központi iroda helye és a mezőgazdasági üzem tényleges helye közötti kapcsolat problémát vethet fel, mivel előfordulhat, hogy másik régióban található központi iroda gazdálkodik a mezőgazdasági termelési tényezőkkel. A regionális mezőgazdasági számlarendszer szempontjából fontos különválasztani a két egységet, következésképpen a mezőgazdasági üzemet ahhoz a régióhoz kell rendelni, ahol termelési tényezői találhatóak, és nem ahhoz a régióhoz, ahol a központja van. Tehát egy központi irodához több, a regionális mezőgazdasági számlarendszer értelmében vett egység tartozhat: számuk megegyezik azon régiók számával, ahol a központi iroda régióján kívül található szakosodott telephelyek rezidensek.

- 7.19. Másik, a nemzeti és regionális számlákban rendszerint nem használt fogalom a szigorú területiség. E fogalom alapján a tevékenységek ahhoz a területhez tartoznak, ahol ténylegesen zajlanak, függetlenül attól, hogy a tevékenységben részt vevő egységek hol rezidensek.
- 7.20. A rezidensi besorolás ugyan előnyt élvez a rezidensek gazdasági műveleteinek régióhoz rendelésében, de az ESA 2010 korlátozottan a területi megközelítés alkalmazását is lehetővé teszi (ESA 2010, 13.21. pont). Ez akkor fordul elő, ha képzett egységeket hoznak létre földre és épületekre vonatkozóan abban a régióban vagy országban, ahol a föld vagy az épületek találhatóak.
- 7.21. Abban a feltételezett esetben, ha a valamely régióban rezidens egységek tevékenységei az adott regionális területre korlátozódnak, a rezidensi státusz és a terület fogalma fedi egymást. Ez akkor is így van, ha a régióhoz rendelés másik országban vagy olyan régióban található földre és épületekre, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozásokra vonatkozóan képzett egységeken szolgál, ahol a tulajdonos nem rezidens.

6. Mezőgazdasági ágazat és jellemző egységek

- 7.22. Az ágazat az azonos vagy hasonló tevékenységet folytató összes szakosodott telephelyet magában foglalja (vö. 1.59. pont). A mezőgazdasági ágazat – az EAA-ban foglaltak szerint – elvileg megfelel a NACE Rev. 2. 01-es ágazatának, a 1.62–1.66. pontban található különbségekkel. A regionális mezőgazdasági számlarendszer terjedelmét a jellemző tevékenységek EAA-hoz készített jegyzéke alapján kell meghatározni. Van néhány különbség az EAA – és ezáltal a regionális mezőgazdasági számlarendszer – szerinti mezőgazdasági ágazat és a nemzeti számlák központi keretrendszeréhez meghatározott ágazat között (vö. 1.93. pont).

B. TERMÉKEKHEZ KAPCSOLÓDÓ GAZDASÁGI MŰVELETEK

- 7.23. A mezőgazdasági kibocsátás értékelése több sajátos problémát is felvet. A legfontosabbak az idényjellegű termékeket, az állattenyésztést és a tételek számlákon való elszámolásának időzítését érintik. Az EAA-módszertan pontos szabályokat ír elő arra vonatkozóan, hogyan kell figyelembe venni az idényjellegű termékek tárolásának hatásait, hogyan kell mérni az állatállomány kibocsátását, és hogyan kell elszámolni az előállítás alatt álló termékeket. Ezeket az alapelveket a regionális mezőgazdasági számlarendszer összeállításakor tiszteletben kell tartani. Ez azonban nem zárja ki bizonyos – például az állattenyésztést érintő – kiigazításokat végrehajtását regionális szinten. Hangsúlyozandó, hogy a regionális értékelés összegének meg kell egyeznie az EAA-értékelésekkel.

1. Kibocsátás

- a) A kibocsátás mérése
- 7.24. A regionális mezőgazdasági számlarendszerben a régió kibocsátása az elszámolási időszak során az adott régióban a mezőgazdasági ágazat valamennyi egysége által előállított, az EAA hatálya alá tartozó termékek összességének felel meg, függetlenül attól, hogy a termékeket az ágazaton kívüli forgalomba hozatalra, más mezőgazdasági üzemeknek történő értékesítésre vagy esetleg ugyanazon mezőgazdasági üzem általi felhasználásra szánják-e. Ennélfogva:

- a) az adott régióban található mezőgazdasági üzemet elhagyó mezőgazdasági termékeket a régió kibocsátásának részeseként kell elszámolni, tekintet nélkül a rendeltetési helyükre vagy az őket megvásárló egységre;
- b) bizonyos, az ugyanazon mezőgazdasági üzem által folyó termelőfelhasználás keretében felhasznált mezőgazdasági termékek beleszámítanak a régió kibocsátásába (vö. 2.056. pont).
- 7.25. Az állattenyésztés általában többéves folyamat. Az állatállomány értékelésekor különbséget kell tenni az állóeszközként besorolt állatok (tenyész- és igavonó állatok, tejelő tehenek stb.) és az állományként besorolt (főként a húrukért tartott) állatok között. Tehát a kétszeri számbavétel elkerülése érdekében az alábbiakban leírtak szerint kell eljárni az állatok mezőgazdasági üzemek közötti mozgásával járó gazdasági műveletek (amelyek az állatokat eladó mezőgazdasági üzemeknél „pozitív” értékesítésként, a vásárló mezőgazdasági üzemeknél pedig „negatív” értékesítésként jelennek meg) esetében.
- a) Az ugyanazon régióban található mezőgazdasági üzemek közötti, állóeszközként besorolt állatokat érintő gazdasági műveletek a tulajdonjog átruházással járó költségektől eltekintve kioltják egymás hatását⁽²⁾. Nem a mezőgazdasági üzemek általi értékesítésként kell elszámolni őket, ezért nem képezik az adott régió kibocsátásának részét.
- b) A régiók közötti gazdasági művelet tárgyát képező, állományként besorolt állatok a származási régió esetében pozitív értékesítésként (az exporttal együtt), a más régiókból vásárolt állatok pedig negatív értékesítésként (az importtal együtt) jelennek meg⁽³⁾.
- c) Ha a tulajdonjog átruházásával járó költségek (szállítás, kereskedelmi árresek stb.) állományként besorolt állatok kereskedelméhez kapcsolódnak, akkor le kell vonni őket a kibocsátásból. Ez a más régiókban található mezőgazdasági üzemektől való vásárlások esetében automatikusan megtörténik, mivel a költségek a „negatív” értékesítések részét képezik, az ugyanazon régióban található mezőgazdasági üzemek közötti állatkereskedelem esetében viszont ki kell igazítani az értékesítéseket, és ezáltal a kibocsátást.
- b) A kibocsátás értékelése
- 7.26. A kibocsátást alapáron, tehát a terméktámogatások és -adók egyenlegének figyelembevételével kell értékelni (vö. 2.082. pont). E számítási módszer szerint a termékadókat és -támogatásokat régió szerinti bontásban kell megadni.
- 2. Folyó termelőfelhasználás**
- a) Fogalommeghatározás
- 7.27. A folyó termelőfelhasználás a más áruk előállítására irányuló termelési folyamatban felhasznált (állóeszközökön kívüli) árukat és igénybe vett piaci szolgáltatásokat jelenti (vö. 2.097–2.109.).
- 7.28. A regionális mezőgazdasági számlarendszer összeállításakor az alábbiakat foglalja magában a folyó termelőfelhasználás:

²
³

Feltéve, ha az adott értékesítések és vásárlások ugyanazon elszámolási időszakban mennek végbe.

Az állatvásárlást tilos folyó termelőfelhasználásként elszámolni (alapvetően befejezetlen termelés beszerzésének tekintendő, vö. 2.067.), és az állatkibocsátás kizárólag közvetve, az értékesítés, a bruttó állóeszköz-felhalmozás és az állományváltozások alapján számítható ki.

- a) a termelési folyamatban való felhasználásra más (akár ugyanazon, akár másik régióban található) mezőgazdasági üzemektől vásárolt mezőgazdasági termékek;
- b) bizonyos, egységen belül felhasznált és kibocsátásként elszámolt termékek (vö. 2.054–2.058. és 7.24. pont).
- 7.29. A pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díjának (FISIM) sajátos esetét a regionális számlákban ugyanúgy kezelik, mint a nemzeti számlákban. Ha a hitel- és betétállományok becslése rendelkezésre áll régiónkénti bontásban, akkor követhető az alulról felfelé haladó módszer. A hitel- és betétállományok becslése azonban rendszerint nem áll rendelkezésre régiónkénti bontásban. Ebben az esetben a FISIM felhasználói ágazatok közötti felosztása a második legjobbnak tartott módszerrel történik: az ágazatonkénti regionális bruttó kibocsátást vagy bruttó hozzáadott értéket használják eloszlási mutatóként (ESA 2010, 13.40. pont).
- b) A folyó termelőfelhasználás értékelése
- 7.30. A folyó termelőfelhasználásként felhasznált összes termékeket és szolgáltatást beszerzési áron (a levonható hozzáadottérték-adó nélkül) kell értékelni (vö. 2.110–2.114.).
- 3. Bruttó felhalmozás**
- 7.31. A mezőgazdasági bruttó felhalmozás az alábbi összetevőkből áll:
- a) bruttó állóeszköz-felhalmozás,
- b) készletváltozás.
- a) Bruttó állóeszköz-felhalmozás
- 7.32. Állóeszköz-felhalmozás megy végbe a mezőgazdaságban, amikor valamely gazdálkodó a mezőgazdasági termelési folyamatban egy évnél hosszabb ideig termelőeszközként való használatra szánt állóeszközöket szerez be vagy termel. A bruttó állóeszköz-felhalmozás elszámolására vonatkozó felosztási kritérium a felhasználói ágazatokat érinti, tehát nem azt az ágazatot, amelyhez a jog szerinti tulajdonos tartozik.
- 7.33. A több régiós egységek tulajdonában lévő állóeszközöket azokhoz a szakosodott telephelyekhez kell sorolni, ahol azokat használják. A tartós bérlet keretében használt állóeszközöket az eszközök tulajdonosa szerinti régiónál kell elszámolni, míg azokat, amelyeket pénzügyi lízing keretében használnak, a felhasználó régiójánál (ESA 2010, 13.33. pont).
- 7.34. Az állóeszközként feltüntetendő új eszközöket bruttó értéken, vagyis az állóeszközök értékcsökkenésének levonása nélkül kell megadni. Ezenkívül az állóeszközök értékcsökkenését általában ki kell számolni ezekre az eszközökre. A nettó tőkefelhalmozás a bruttó felhalmozásnak az állóeszközök értékcsökkenésével csökkentett összege.
- 7.35. A termelési egységek eladhatnak egymásnak meglévő eszközöket, például használt gépeket. Az eszközök ágazatok és régiók közötti mozgásakor az egyik ágazatban vagy régióban bele kell számítani a fizetett teljes árat a bruttó állóeszköz-felhalmozásba, másik ágazatban vagy régióban pedig le kell vonni a kapott árat a bruttó állóeszköz-felhalmozásból. Az eszközök tulajdonlásának ügyleti költségei, például a föld és meglévő épületek értékesítését terhelő jogi költségek a beszerző félnél növelik a bruttó állóeszköz-

felhalmozást, még akkor is, ha a költségek némelyikét az eladó fizette.

- 7.36. A régióon belül a tenyészállományra és igavonó állatokra vonatkozó bruttó állóeszköz-felhalmozás értéke megfelel a régióon kívüli vásárlások (importtal együtt) és más régiókba irányuló értékesítések (exporttal együtt) közötti különbségnek, figyelembe véve a régióon belüli értékesítések esetében a tulajdonjog átruházásával járó költségeket. Az összes régió összesítésekor fontos meggyőződni arról, hogy a régióközi folyamatok hatásai kioltják egymást (a tulajdonjog átruházásával járó költségek nélkül), tehát valamennyi regionális bruttó állóeszköz-felhalmozás összege megegyezik a nemzeti mezőgazdasági számlák bruttó állóeszköz-felhalmozásával. Ha az állóeszköz-állományt állatállomány (például igavonó állatok vagy tenyészállomány) vagy tejelő állatok alkotják, az alulról felfelé haladó módszer alkalmazása esetén a következő konvenció szerint kell értékelni: az állatok más régiókban található mezőgazdasági üzemeknek történő értékesítése negatív bruttó állóeszköz-felhalmozásnak minősül, a más régiókból történő vásárlás pedig pozitív bruttó állóeszköz-felhalmozásnak minősül.

b) Készletváltozás

- 7.37. A készletek mindazokat az eszközöket tartalmazzák, amelyek nem képezik az állóeszköz-állomány részét, és amelyeket termelési egységek ideiglenesen birtokolnak egy adott időpontban. A készletek két típusát különböztetjük meg: a felhasználási és a kibocsátási készletet (vö. 2.171. pont).
- 7.38. A készletként besorolt állatok esetében a készletváltozás kiszámításában figyelembe veendő kereskedelem magában foglalja a más régiókba irányuló értékesítéseket és onnan származó vásárlásokat, valamint az importot és az exportot.

C. JÖVEDELEMELOSZTÁSSAL KAPCSOLATOS GAZDASÁGI MŰVELETEK ÉS EGYÉB FOLYAMATOK

- 7.39. A jövedelemelosztással kapcsolatos gazdasági műveletekre vonatkozó megbízható regionális információk beszerzését illetően gyakorlati nehézségek merülnek fel bizonyos esetekben, különösen akkor, ha az egységek több régióban tevékenykednek, vagy a régió nem mindig egyértelműen meghatározott terület, ahol bizonyos tevékenységeket végeznek, ami magyarázatot ad arra, hogy az ESA miatt csak néhány aggregátum – hozzáadott érték, támogatások, adók, munkavállalói jövedelem, bérleti díjak és egyéb jövedelem, kamat és bruttó állóeszköz-felhalmozás – tekintetében foglalkozik a mezőgazdasági ágazat regionális számlákkal.

1. Általános szabályok

- 7.40. A jövedelemelosztással kapcsolatos gazdasági műveleteket az eredményszemlélet elve alapján kell elszámolni, azaz akkor, amikor a gazdasági érték, a követelések és a kötelezettségek keletkeznek, átalakulnak, törlik azokat vagy azok megszűnnek, és nem a kifizetés tényleges időpontjában. Ezt a (jogokon és kötelezettségeken alapuló) elszámolási alapelvet kell alkalmazni minden folyamatra, függetlenül attól, hogy monetáris állományok vagy egységek között, illetve egyetlen egységen belül történő folyamatokról van-e szó.
- 7.41. Ha azonban a kötelezettség (adósság) felmerülésének időpontja nem állapítható meg pontosan, a kifizetés időpontja vagy más elfogadható, eredményszemléletű közelítés használható (vö. 3.007. pont).

2. Hozzáadott érték

a) Általános szabályok

7.42. A hozzáadott érték a gazdaságban vagy annak egyik ágazatában adott időszakban folytatott termelési tevékenység eredménye, és a termelési számla egyenlegező tétele. A kibocsátás értéke és a folyó termelőfelhasználás értéke közötti különbség. A hozzáadott érték kulcsfontosságú tétel valamely gazdaság vagy ágazat (vö. 3.013. pont), illetve régió vagy régióon belüli ágazat termelékenységének mérésében.

b) A hozzáadott érték értékelése

7.43. A hozzáadott érték elszámolható bruttó alapon (bruttó hozzáadott érték alapán) vagy nettó alapon (nettó hozzáadott érték alapán), azaz az állóeszközök értékcsökkenésének levonása előtt vagy után. A kibocsátás (alapár), valamint a folyó termelőfelhasználás (beszerzési ár) értékelésére szolgáló módszerrel összhangban a hozzáadott érték mérése alapán történik (vö. 3.013. pont).

7.44. Az alapárak használatából következik, hogy a termékadókat és -támogatásokat konkrét árukhoz és szolgáltatásokhoz kell rendelni, amelyeket aztán el kell osztani a régiók között.

7.45. Az alapáron számított hozzáadott értékből levonva az egyéb termelési adókat, és hozzáadva az egyéb termelési támogatásokat megkapjuk a tényezők költségén számított hozzáadott értéket. A tényezők költségén számított nettó hozzáadott érték képezi a termelési tényezők jövedelmét (vö. 3.014. pont).

3. Állóeszközök értékcsökkenése

7.46. A regionális mezőgazdasági számlarendszerben a mezőgazdasági üzem állóeszköz-állományát képező áruk és szolgáltatások (például újratermelő ültetvények, gépek és épületek, a földterületek jelentős fejlesztése, szoftverek, a nem termelt eszközök tulajdonjog-átruházásával kapcsolatos költségek stb.) a termelési folyamatban használt termelőeszközként elhasználódnak és elavulnak. Ezt az elhasználódást és elavulást az állóeszközök értékcsökkenése méri. Az EAA-hoz hasonlóan az állóeszközök értékcsökkenését sem szabad termelő állatokra kiszámítani.

4. Támogatások

7.47. A regionális mezőgazdasági számlarendszer ugyanazokat a szabályokat alkalmazza, mint az EAA: az EAA-ban a működési támogatások közé sorolt folyamatok a regionális mezőgazdasági számlarendszerben is ugyanoda tartoznak, ahogy a tőke-transzferek formájában zajló folyamatok is.

5. Adók

7.48. A regionális mezőgazdasági számlarendszer ugyanazokat a szabályokat alkalmazza, mint az EAA: a különböző adónemek besorolása megegyezik a regionális mezőgazdasági számlarendszerben és az EAA-ban.

6. Munkavállalói jövedelem

7.49. A termelők esetében a munkavállalói jövedelmet azoknál a szakosodott telephelyeknél számolják el, ahol az embereket foglalkoztatják. Amennyiben ilyen adatok nem állnak rendelkezésre, a munkavállalói jövedelmet – a második legjobb módszerrel – a ledolgozott órák száma alapján kell felosztani. Ha sem a munkavállalói jövedelem, sem a ledolgozott órák száma nem áll rendelkezésre, a szakosodott telephely

által alkalmazott személyek számát használják (vö. ESA 2010, 13.42. pont).

7. *Nettó működési eredmény*

- 7.50. A nettó működési eredmény kiszámításához az alapáron számított nettó hozzáadott értékből le kell vonni a munkavállalói jövedelmet és az egyéb termelési adókat, és hozzá kell adni az egyéb termelési támogatásokat.

8. *Kamatok, bérleti díjak*

- 7.51. A regionális mezőgazdasági számlarendszer ugyanazokat a szabályokat alkalmazza, mint az EAA: az EAA-ban a kamatok, bérleti díjak közé sorolt folyamatok a regionális mezőgazdasági számlarendszerben is ugyanoda tartoznak.

9. *Mezőgazdasági vállalkozói jövedelem: általános számítási szabályok*

- 7.52. A mezőgazdasági tevékenységekből és nem mezőgazdasági másodlagos tevékenységből, származó, közvetlenül fizetendő tulajdonosi jövedelmet, vagyis az e tevékenységekkel összefüggésben – egyebek mellett mezőgazdasági földterület vásárlása céljából – felvett hitelek után fizetendő kamatot, valamint a földtulajdonosoknak fizetett bérleti díjat le kell vonni a működési eredményből (vö. 3.070–3.087. pont).

D. A VÉGREHAJTÁS RÖVID ÁTTEKINTÉSE

1. *Bevezetés*

- 7.53. E szakasz a módszertan bizonyos aspektusait hivatott kiemelni, különös tekintettel a mezőgazdasági üzem választására és kibocsátás mérésére.
- 7.54. A mezőgazdasági üzem a mezőgazdasággal kapcsolatos – nemzeti és szubnacionális szintű – statisztikai felmérések referenciaegysége. Ez a regionális mezőgazdasági számlarendszer egyik nagy előnye, mivel így a kibocsátott mennyiségek értékelése közvetlenül a földterületek, terméshozamok, állományméretek stb. mérésére szolgáló statisztikai rendszereken alapulhat. A mezőgazdasági üzem választásának további előnye, hogy lehetővé teszi következetesebb számlák összeállítását. A kibocsátás és a költségek valójában ugyanazokhoz az egységekhez kapcsolódnak, noha az extrapolációs módszerek forrásonként eltérőek. Végezetül a jellemző tevékenység és egység fogalmával együttes használata esetén a mezőgazdasági üzem választásával elkerülhető, hogy kiigazításokra legyen szükség, amelyek akár vitathatóak is lehetnek, például a konyhakertek és a magáncélú, nem gazdálkodói állattartás esetében. Ez a konvenció megkönnyíti az országok összehasonlítását. Tulajdonképpen egyértelműen egyszerűsíti és javítja a számításokat a kapcsolat a fizikai mennyiségekre vonatkozó statisztikai adatokkal, amelyek a mezőgazdaság számára elengedhetetlenek, és garantálják, hogy az elszámolási tételek mérése következetes legyen, mivel a kiigazítások vagy „statisztikán kívüli” korrekciók ezáltal korlátozottak lesznek. Ezek a szempontok azzal a törekvéssel is összhangban vannak, hogy az alulról építkező megközelítést kell előnyben részesíteni a regionális mezőgazdasági számlarendszerben.

2. *A regionális mezőgazdaság meghatározása*

- 7.55. A mezőgazdasági ágazat mindegyik régióban mindazokból a mezőgazdasági üzemekből áll, amelyek termelési tényezői az adott régióban találhatók. Ez az elv, amely összhangban van a termelési egységek rezidensi státuszának fogalmával, felvethet néhány

problémát: az agrárstatisztikák rendszerint a központjuk szerint határozzák meg a mezőgazdasági üzemek helyét, és nem közvetlenül a termelési tényezők helye szerint. Ez a két hely nem mindig azonos, és minél nagyobbak a mezőgazdasági üzemek, annál gyakrabban fordul elő ez a jelenség. A regionális mezőgazdasági számlarendszer összeállításakor ezért néhány mezőgazdasági üzemek át kell csoportosítani a régiók között, sőt, bizonyos esetekben fel kell bontani. Ez valószínűleg nehezen lesz megvalósítható a gyakorlatban, amely esetben előfordulhat, hogy érdemes megtartani a mezőgazdasági üzemek statisztikai felmérésekben szereplő helyét. Ez a javaslat azonban két feltételtől függ: először, a hely meghatározására használt módszernek az adott ország összes régiója esetében azonosnak kell lennie, másodszor, az összes elszámolási tételt olyan források alapján kell értékelni, amelyek ugyanazokat a szabályokat alkalmazzák a mezőgazdasági üzemek helyének meghatározásához.

3. *A mezőgazdasági kibocsátás mérése*

- 7.56. A mezőgazdasági kibocsátás olyan növényi termékeket is magában foglal, amelyeket ugyanaz a mezőgazdasági üzem folyó termelőfelhasználás keretében újra felhasznál. Ez főként a takarmánynak szánt termékeket érinti. A regionális kibocsátás – különösen szántóföldi növények esetében – gyakran meghatározható az egyes régiókban betakarított mennyiség alapján, amelynek értéke az árak révén állapítható meg. Ebben az esetben a teljes kibocsátást kell értékelni, függetlenül attól, hogy a termékeket az ágazaton kívüli forgalomba hozatalra, más mezőgazdasági üzemeknek történő értékesítésre vagy esetleg ugyanazon mezőgazdasági üzem általi felhasználásra szánják-e. Így mindegyik régió kibocsátása kiszámítható közvetlenül, az EAA-ban és a regionális mezőgazdasági számlarendszerben bevezetett fogalommal összhangban. A kibocsátás egységen belüli felhasználásra szánt részének értékeléséhez használt árak regionális adatokon is alapulhatnak annak az árnak megfelelően, amelyen a kibocsátott termékeket forgalomba hozzák. A regionális ár adatok hiánya viszont általában véve problémát jelent a kibocsátás értékelésekor, a forgalomba hozott és az egységen belüli felhasználásra szánt (regionális) kibocsátás esetében egyaránt. Tehát az egységen belüli felhasználásra szánt termékek regionális mezőgazdasági számlarendszer keretében történő értékelésénél ugyanazok a nehézségek merülnek fel, mint a forgalomba hozott termékek értékelésénél. Nyilván más a helyzet, ha a mennyiségek nem értékelhetők regionális szinten. Ebben az esetben rendszerint a nemzeti szintű értékeléseken alapuló, felülről lefelé haladó módszer az egyetlen, ami alkalmazható⁽⁴⁾.
- 7.57. Az állatokat illetően, akár készletként, akár állóeszköz-állományként vannak besorolva, az alábbi szempontokat kell figyelembe venni:
- a készletek és az állatokra vonatkozó bruttó állóeszköz-felhalmozás változásának regionális szintű értékelése; ez a két folyamat tulajdonképpen a közvetett kibocsátásszámítási módszer összetevője;
 - a régiók közötti állatkereskedelem értékelése; ez a kereskedelem szintén a közvetett kibocsátásszámítási módszer összetevője;
 - az állatimportálási és -exportálási folyamatok régiónkénti bontása;

4

Az alkalmazott módszer szerint az egységen belüli felhasználást az EAA-értékekhez kell igazítani.

- tulajdonjog átruházásával járó költségek megfelelő kezelése;
- a regionális mezőgazdasági számlarendszer EAA-val szembeni kiigazításának módszere.

7.58. Az állatkibocsátás számításának közvetett módszere esetenként túlságosan bonyolult lehet regionális szinten. Ebben az esetben célszerű a kibocsátást inkább modell alapján, tényleges adatok felhasználásával kiszámítani, majd az értékeket az EAA-ban szereplő értékekhez igazítani.

4. *El nem különíthető, nem mezőgazdasági másodlagos tevékenységek*

7.59. A tevékenység jellegétől függően különféle lehetőségek vannak az el nem különíthető, nem mezőgazdasági másodlagos tevékenységek regionális mezőgazdasági számlarendszerbe illesztésére. E másodlagos tevékenységek egy része, például a mezőgazdasági termékek feldolgozása, erősen koncentrált regionális szinten. Ilyen esetben a kibocsátás értékeléséhez a mennyiségek és az árak tekintetében is lehet helyi statisztikai adatokra támaszkodni. E kibocsátásnál az EAA-ban szereplő értékek ténylegesen megegyeznek a regionális mezőgazdasági számlarendszerben szereplő értékekkel. Egyéb esetben viszont nehezebb lehet a helyzet. Előfordulhat, például, hogy bizonyos tevékenységeknél nem áll rendelkezésre regionális forrás, különösen akkor, ha a tevékenységek eleve nem koncentrálnak adott régiókban. Más tevékenységeknél statisztikai felmérésekből vagy mikroökonómiai számlákból (például a mezőgazdasági számviteli információs hálózat [FADN]) nyerhetők adatok, de nincs arra garancia, hogy regionális szinten reprezentatívak lesznek. Ezenkívül előfordulhat, hogy az adatok régiók, és nem állnak rendelkezésre források ahhoz, hogy megbízható módon naprakésszé lehessen tenni őket. Végezetül csak ritkán állnak rendelkezésre minőségi mutatók regionális szinten. Ilyen esetekben mindig az EAA értékei jelentik a kiindulópontot a regionális mezőgazdasági számlarendszer számára, és gyakran kell felülről lefelé haladó módszereket alkalmazni.

5. *Folyó termelőfelhasználás*

7.60. A regionális mezőgazdasági számlarendszerben szereplő folyó termelőfelhasználás a mezőgazdasági üzemek által felhasznált mezőgazdasági termékeket foglalja magában, függetlenül attól, hogy ugyanabban a régióban vagy különböző régiókban található gazdálkodók közvetlenül kereskednek velük egymás között, vagy olyan közvetítőkön keresztül cserélnek gazdát, akiknek nem feltétlenül kerülnek a tulajdonába a termékek továbbértékesítés előtt, stb. Ezenkívül bizonyos, egységen belül felhasznált mezőgazdasági termékeket – alapvetően egyes, takarmányként felhasznált növényeket – folyó termelőfelhasználásként is fel kell tüntetni. Az állatvásárlás még import esetén sem szerepeltethető folyó termelőfelhasználásként.

7.61. A mezőgazdasági termékek regionális szintű folyó termelőfelhasználásának kiszámítására szolgáló első módszer alapján a regionális mezőgazdasági számlarendszer szerinti kibocsátás és a kibocsátás ágazaton kívülre szánt része közötti különbséget kell kiszámítani termékenként⁵). Ez azonban nem képezi le teljes pontossággal a mezőgazdasági termékek folyó termelőfelhasználását az egyes régiókban, mivel a más régiókban található mezőgazdasági

⁵

Az importált mezőgazdasági termékek (az állatok kivételével) nem tartoznak ebbe a körbe.

üzemek általi folyó termelőfelhasználásra szánt mezőgazdasági termékeket ugyan tartalmazza, a más régiókban található mezőgazdasági üzemekből származó mezőgazdasági termékeket azonban nem. A folyó termelőfelhasználást ezért ki kell igazítani az EAA-ban szereplő értékekkel összhangban.

- 7.62. A másik lehetséges számítási módszerhez információforrásként felhasználható az FADN. E forrás alapján attól függetlenül értékelhető a mezőgazdasági termékek folyó termelőfelhasználása, hogy e termékek más mezőgazdasági üzemek általi értékesítésből vagy egyéb forrásból, például importból származnak. A FADN azonban nem pontosan ugyanúgy kezeli az ugyanazon mezőgazdasági üzem által folyó termelőfelhasználás keretében felhasznált termékeket, így korrekcióra lehet szükség. Ennek megfelelően ezért a folyó termelőfelhasználást ki kell igazítani az EAA-ban szereplő értékekkel összhangban.

II. MELLÉKLET

A II. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„II. MELLÉKLET

ADATSZOLGÁLTATÁSI PROGRAM

A kibocsátás minden egyes kategóriájára (01–18 kategóriák, beleértve az alkategóriákat is) közölni kell az alapáron mért értéket, valamint az összetevőket (érték termelői áron, terméktámogatások és termékadók).

A termelési számlára és a bruttó állóeszköz-felhalmozásra vonatkozó adatokat folyó és előző évi árakon is közölni kell.

Az értékeket a nemzeti pénznem millió egységeiben kell feltüntetni. A munkaerőt 1 000 éves munkaegységben (ÉME) kell kifejezni.

A regionális mezőgazdasági számlarendszerre vonatkozó adatokat csak folyó árakon kell közölni.

1. Termelési számla

Kategória	A változók jegyzéke	Az n. referenciaévre vonatkozó adatszolgáltatás			
		a	b	c	d
		n. év november (EAA- becslések)	n+1. év március (EAA- becslések)	n+1. év szeptember (végleges EAA-adatok)	n+2. év június (REAA)
01	GABONAFÉLÉK (vetőmagokkal együtt)	X	X	X	X
01.1	Búza és tönkölybúza	X	X	X	X
01.1/1	Lágy búza és tönkölybúza	–	–	X	X
01.1/2	Durum búza	–	–	X	X
01.2	Rozs és kétszeres	X	X	X	X
01.3	Árpa	X	X	X	X
01.4	Zab és nyári gabonakeverékek	X	X	X	X
01.5	Szemes kukorica	X	X	X	X
01.6	Rizs	X	X	X	X
01.7	Egyéb gabonafélék	X	X	X	X
02	IPARI NÖVÉNYEK	X	X	X	X
02.1	Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök (vetőmagokkal együtt)	X	X	X	X
02.1/1	Káposztarepce- és réparepce-vetőmag	–	–	X	X
02.1/2	Napraforgó	–	–	X	X
02.1/3	Szója	–	–	X	X
02.1/4	Egyéb olajos termékek	–	–	X	X
02.2	Fehérjenövények (vetőmagokkal együtt)	X	X	X	X

		Az n. referenciaévre vonatkozó adatszolgáltatás			
		a	b	c	d
Kategória	A változók jegyzéke	n. év november (EAA-becslések)	n+1. év március (EAA-becslések)	n+1. év szeptember (végleges EAA-adatok)	n+2. év június (REAA)
02.3	Nyers dohány	X	X	X	X
02.4	Cukorrépa	X	X	X	X
02.5	Egyéb ipari növények	X	X	X	X
02.5/1	Rostnövények	–	–	X	–
02.5/2	Komló	–	–	X	–
02.5/3	Egyéb ipari növények: egyéb	–	–	X	–
03	TAKARMÁNYNÖVÉNYEK	X	X	X	X
03.1	Takarmánykukorica	–	–	X	X
03.2	Takarmány kapásnövények (takarmányrépával együtt)	–	–	X	X
03.3	Egyéb takarmáynövények	–	–	X	X
04	ZÖLDSÉGEK ÉS KERTÉSZETI TERMÉNYEK	X	X	X	X
04.1	Friss zöldségek	X	X	X	X
04.1/1	Karfiol	–	–	X	–
04.1/2	Paradicsom	–	–	X	–
04.1/3	Egyéb friss zöldség	–	–	X	–
04.2	Növények és virágok	X	X	X	X
04.2/1	Faiskolai növények	–	–	X	–
04.2/2	Dísnövények és -virágok (karácsonyfával együtt)	–	–	X	–
04.2/3	Ültetvények	–	–	X	–

05	BURGONYA (vetőmagokkal együtt)	X	X	X	X
06	GYÜMÖLCSFÉLÉK	X	X	X	X
06.1	Friss gyümölcs	X	X	X	X
06.1/1	Étkezési alma	–	–	X	–
06.1/2	Étkezési körte	–	–	X	–
06.1/3	Őszibarack	–	–	X	–
06.1/4	Egyéb friss gyümölcs	–	–	X	–
06.2	Citrusfélék	X	X	X	X
06.2/1	Édes narancs	–	–	X	–
06.2/2	Mandarin	–	–	X	–
06.2/3	Citrom	–	–	X	–
06.2/4	Egyéb citrusfélék	–	–	X	–
06.3	Trópusi gyümölcs	X	X	X	X
06.4	Szőlő	X	X	X	X
06.4/1	Étkezési szőlő	–	–	X	–
06.4/2	Egyéb szőlőfajták	–	–	X	–
06.5	Olajbogyó	X	X	X	X
06.5/1	Étkezési olajbogyó	–	–	X	–
06.5/2	Egyéb olajbogyó	–	–	X	–

07	BOR	X	X	X	X
07.1	Asztali bor	–	–	X	–
07.2	Minőségi bor	–	–	X	–
08	OLÍVAOLAJ	X	X	X	X
09	EGYÉB NÖVÉNYI TERMÉK	X	X	X	X
09.1	Elsősorban fonáshoz használt növényi anyagok	–	–	X	–
09.2	Vetőmagok	–	–	X	–
09.3	Egyéb növényi termék: egyéb	–	–	X	–
10	NÖVÉNYKIBOCSÁTÁS (01–09)	X	X	X	X
11	ÁLLATOK	X	X	X	X
11.1	Szarvasmarha	X	X	X	X
11.2	Sertések	X	X	X	X
11.3	Lófélék	X	X	X	X
11.4	Juh- és kecskehús	X	X	X	X
11.5	Baromfi	X	X	X	X
11.6	Egyéb állatok	X	X	X	X
12	ÁLLATI TERMÉKEK	X	X	X	X
12.1	Tej	X	X	X	X
12.2	Tojás	X	X	X	X
12.3	Egyéb állati termék	X	X	X	X
12.3/1	Nyers gyapjú	–	–	X	–
12.3/2	Selyemhernyógubó	–	–	X	–
12.3/3	Egyéb állati termék: egyéb	–	–	X	–
13	ÁLLATKIBOCSÁTÁS (11+12)	X	X	X	X
14	MEZŐGAZDASÁGI ÁRUK KIBOCSÁTÁSA (10+13)	X	X	X	X
15	MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK KIBOCSÁTÁSA	X	X	X	X
15.1	MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK	–	–	X	–
15.2	TEJKVÓTAKÖLCSÖNZÉS	–	–	X	–
16	MEZŐGAZDASÁGI KIBOCSÁTÁS (14+15)	X	X	X	X
17	NEM MEZŐGAZDASÁGI MÁSODLAGOS TEVÉKENYSÉGEK (EL NEM KÜLÖNÍTHETŐ)	X	X	X	X
17.1	MEZŐGAZDASÁGI TERMÉKEK FELDOLGOZÁSA	X	X	X	X
17.2	EGYÉB EL NEM KÜLÖNÍTHETŐ MÁSODLAGOS TEVÉKENYSÉGEK (TERMÉKEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK)	X	X	X	X
18	A MEZŐGAZDASÁGI ÁGAZAT KIBOCSÁTÁSA (16+17)	X	X	X	X
19	ÖSSZES FOLYÓ TERMELŐFELHASZNÁLÁS	X	X	X	X

19.01	VETŐMAGOK ÉS SZAPORÍTÓANYAGOK	X	X	X	X
19.02	ENERGIA; KENŐANYAGOK	X	X	X	X
19.02/1	– villamos energia	–	–	X	–
19.02/2	– gáz	–	–	X	–
19.02/3	– egyéb tüzelőanyagok és hajtógázok	–	–	X	–
19.02/4	– egyéb	–	–	X	–
19.03	MŰTRÁGYÁK ÉS TALAJJAVÍTÓ SZEREK	X	X	X	X
19.04	NÖVÉNYVÉDŐ SZEREK ÉS PESZTICIDEK	X	X	X	X
19.05	ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI KÖLTSÉGEK	X	X	X	X
19.06	ÁLLATI TAKARMÁNY	X	X	X	X
19.06/1	– más mezőgazdasági üzemek által szállított takarmány	X	X	X	X
19.06/2	– a mezőgazdasági ágazaton kívülről vásárolt takarmány	X	X	X	X
19.06/3	– ugyanazon mezőgazdasági üzemben termelt és felhasznált takarmány	X	X	X	X
19.07	ANYAGOK KARBANTARTÁSA	X	X	X	X
19.08	ÉPÜLETEK KARBANTARTÁSA	X	X	X	X
19.09	MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK	X	X	X	X
19.10	PÉNZKÖZVETÍTŐI SZOLGÁLTATÁS KÖZVETETT MÓDON MÉRT DÍJA (FISIM)	X	X	X	X
19.11	EGYÉB ÁRUK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK	X	X	X	X
20	BRUTTÓ HOZZÁADOTT ÉRTÉK ALAPÁRON (18-19)	X	X	X	X
21	ÁLLÓESZKÖZ-FELHASZNÁLÁS	X	X	X	X
21.1	BERENDEZÉSEK	–	–	X	–
21.2	ÉPÜLETEK	–	–	X	–
21.3	ÜLTETVÉNYEK	–	–	X	–
21.4	EGYÉB	–	–	X	–
22	NETTÓ HOZZÁADOTT ÉRTÉK ALAPÁRON (20-21)	X	X	X	X

2. „Jövedelmek keletkezése” számla

		Az n. referenciaévre vonatkozó adatszolgáltatás			
		a	b	c	d
Kategória	A változók jegyzéke	n. év november (EAA-becslések)	n+1. év március (EAA-becslések)	n+1. év szeptember (végleges EAA-adatok)	n+2. év június (REAA)
23	MUNKAVÁLLALÓI JÖVEDELEM	X	X	X	X
24	EGYÉB TERMELÉSI ADÓK	X	X	X	X
25	EGYÉB TERMELÉSI TÁMOGATÁSOK	X	X	X	X
26	TÉNYEZŐJÖVEDELEM (22-24+25)	X	X	X	X
27	MŰKÖDÉSI EREDMÉNY/VEGYES JÖVEDELEM (22-23-24+25)	X	X	X	X

3. Vállalkozói jövedelem-számla

		Az n. referenciaévre vonatkozó adatszolgáltatás			
		a	b	c	d
Kategória	A változók jegyzéke	n. év november (EAA-becslések)	n+1. év március (EAA-becslések)	n+1. év szeptember (végleges EAA-adatok)	n+2. év június (REAA)
28	FIZETENDŐ BÉRLETI DÍJAK ÉS EGYÉB INGATLANBÉRLETI DÍJAK	X	X	X	X
29	FIZETENDŐ KAMAT	X	X	X	X
30	KAMATBEVÉTEL	X	X	X	X
31	VÁLLALKOZÓI JÖVEDELEM (27-28-29+30)	X	X	X	X

4. A tőkeszámla elemei

		Az n. referenciaévre vonatkozó adatszolgáltatás			
		a	b	c	d
Kategória	A változók jegyzéke	n. év november (EAA-becslések)	n+1. év március (EAA-becslések)	n+1. év szeptember (végleges EAA-adatok)	n+2. év június (REAA)
32	BRUTTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS – MEZŐGAZDASÁGI TERMÉKEK	–	–	X	X
32.1	BRUTTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS – ÜLTETVÉNYEK	–	–	X	–
32.2	BRUTTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS – ÁLLATÁLLOMÁNY	–	–	X	–
33	BRUTTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS – NEM MEZŐGAZDASÁGI TERMÉKEK	–	–	X	X
33.1	BRUTTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS – ANYAGOK	–	–	X	–
33.2	BRUTTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS – ÉPÜLETEK	–	–	X	–
33.3	EGYÉB BRUTTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS	–	–	X	–
34	BRUTTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS (A LEVONHATÓ HOZZÁADOTTÉRTÉK-ADÓ NÉLKÜL) (32+33)	–	–	X	X
35	NETTÓ ÁLLÓESZKÖZ-FELHALMOZÁS (A LEVONHATÓ HOZZÁADOTTÉRTÉK-ADÓ NÉLKÜL) (34-21)	–	–	X	X
36	KÉSZLETVÁLTOZÁS	–	–	X	X
37	TŐKETRANSZFEREK	–	–	X	X
37.1	BERUHÁZÁSI TÁMOGATÁSOK	–	–	X	–
37.2	EGYÉB TŐKETRANSZFEREK	–	–	X	–

5. Mezőgazdasági munkaerő-ráfordítás

		Az n. referenciaévre vonatkozó adatszolgáltatás		
		a	b	c
Kategória	A változók jegyzéke	n. év november (EAA-becslések)	n+1. év március (EAA-becslések)	n+1. év szeptember (végleges EAA-adatok)
38	ÖSSZES MEZŐGAZDASÁGI	X	X	X

	MUNKAERŐ-RÁFORDÍTÁS			
38.1	NEM FIZETETT MEZŐGAZDASÁGI MUNKAERŐ- RÁFORDÍTÁS	X	X	X
38.2	FIZETETT MEZŐGAZDASÁGI MUNKAERŐ-RÁFORDÍTÁS	X	X	X